

LETO XXXVI. Številka 25 Cena 7.— šil. (15 din)
Sreda, 20. junija 1984

Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Alojz Jagodič novi trener SAK

V eni izmed zadnjih številčk smo že poročali, da se SAK trudi, da bi za trenerja pridobil bivšega igralca avstrijske nogometne reprezentance Alojza Jagodiča. Včeraj zvečer je bilo tako daleč: zastopniki SAK so s prominentnim trenerjem sklenili dvoletno pogodbo. Jagodič je bil ndr. trener Špitala in je v zadnji sezoni treniral celovski PSV/ASK. Jagodič je posel prevzel le pod pogojem, da si SAK že v prvem letu zastavi kot glavni cilj vstop v koroško ligo.

Konferenca obč. odbornikov iz spodnjega Roža:

„Austria-Draht: podpora aktivnosti KEL“

V petek, 15. maja 1984, je bila v Borovljah okrajna konferenca Koroške enotne liste, katere so se udeležili vsi slovenski občinski odborniki spodnjerožanskih občin. Bavili so se z vrsto važnih in za regijo pomembnih vprašanj, med drugim z bodočnostjo Austria-Draht in precizijske tehnike (VAWP) v Borovljah ter s pomočjo za prizadete delavce.

Predsednik KEL Karel Smole je uvodoma poročal o razgovoru z državnim sekretarjem Lacino, ki je povedal, da bo v dveh do treh mesecih odločitev o Austria-Draht padla. Položaj Austria-Draht in njenih delavcev sploh ni zavidljiv. Vrhu tega pa leze tudi precizijska tehnika (VAWP) v vrvež težav.

Iz zanesljivih virov je Naš tednik zvedel, da delavcem VAWP grozi od julija naprej skrajšan delavnik (Kurzarbeit) in s tem tudi slabši zaslužek. Nekateri delavci VAWP so že oz. bojo morali presedlati v Austria-Draht, kar jih zelo vznemirja. Strah jih je, da se bo njihov staž poslabšal. Govora je tudi o tem, da polkmetom cvetijo precejšnje težkoče, če že ne odpustitev.

Na občinski konferenci je bil sprejet sklep, da bo KEL v

Klubu slovenskih občinskih odbornikov ustanovila posvetovalnico, kjer bojo prizadeti delavci dobili vse potrebne informacije in ustrezno podporo.

S tem v zvezi je treba povedati, da so se prizadeti delavci že obrnili na KEL za podporo.

Posebno pa pozdravljajo njeno aktivnost in zavzetost za ohranitev delovnih mest pri Austria-Draht. KEL vidi v tem legitimacijo za nadaljevanje svojih aktivnosti v zadevi Austria-Draht.

Tu pa se tudi stavlja upravi-

čeno vprašanje: so mar delavci zgubili zaupanje v „svojo“ (socialistično) stranko in njene velmože? Marsikaj to potrjuje!

Občinski odborniki so razpravljali tudi o raznih možnih konceptih za ohranitev in obstoj podjetja v Borovljah. Oglasno so ugotovili, da obstoj štajerskih podjetij ne sme in ne more biti vzrok za ukinitvev podjetij v Borovljah. Podprli so zahtevo, da mora v Borovljah biti za podjetje odgovorna oseba.

Od vlade, VOESTA in tudi dežele pa zahtevajo, da morajo pri bodoči odločitvi upoštevati lokacijo podjetja, to je pomembnost tega podjetja za obmejno področje, kjer primanjkuje delovnih mest, in da tu živi tudi slovenska narodna skupnost. Boroveljski občinski odbornik Feliks Wieser je zavzetost KEL za ohranitev delovnih mest v Borovljah zelo pozdravil, posebej je omenil časopis „morgen-jutri“ in da se bo treba v bodoče še bolj dosledno baviti z občinskimi problemi. Zahteval je, da mora KEL v prizadevanja za ohranitev delovnih mest v Borovljah še bolj vključiti lokalne dejavnike.

Okoli 400 katoliških mladincev iz cele Koroške se je udeležilo skupnega mladinskega dneva v Št. Pavlu. Več o tem na straneh 8 in 9.

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

„Narodnozabavni“ ansambli so brez dvoma važen faktor v družabnem življenju koroških Slovencev. Pa ne samo pri Slovencih: v celi Avstriji igrajo na raznih prireditvah oz. veselnicah polke, valčke, ljudje — v prvi vrsti s podeželja — pa pridno kupujejo plošče in kasete, posnete od številnih „original-fidelen-lustigen“ in ne vem še kakšnih muzikantov.

Temu primerno uspeva „narodnozabavna“ industrija: skoraj ni skupine, ki ne bi posnela za svoje ljubitelje kasete ali plošče, zastopniki posameznih produkcijskih podjetij pa vedo povedati, da se je profita s posnetimi polkami in valčki v zadnjih letih povečal za več sto odstotkov. O visoki konjukturi na tem področju priča tudi priljubljenost Moikovega glasbenega hleva — čeprav ta hlev precej smrdi po nekulturnem gnoju.

Ljudi, ki se zavzemajo za dejansko enakopravnost koroških Slovencev, smo že poročali. Da so kljub temu povabili slovenski ansambel, je razumljivo: saj je „Alpski kvintet“ zelo znan, igra odlično, zato tudi zmore privlačiti ogromno ljudi. In vse to v veliki ponos in profit organizacije, ki je zavednim Slovincem nenaklonjena.

Pa ne samo to: „Alpen Oberkrienerji“ so hvaležen partner. Kasirajo devize, zato pa prirediteljem oz. „Landjugend“ ne delajo nobenih „težav“. V dvojezični Šmarjeti pojejo in povezujejo v bistvu samo nemško, vrhu tega pa še garantirajo dobrososedske odnose.

Pravzaprav tipičen primer, kako se Slovenci sami ne jemljejo resno. Ustvarjamo dragocene stvari, imamo delavce, kmete, gospodarstvenike z bi-

Ponemčevanje s slovenskimi melodijami...

Vemo, da so k tej priljubljenosti prispevali v prvi vrsti Avseniki. Brez njih bi si številne nemške skupine ne mogle služiti denarcev z „Oberkriener“-melodijami. Isto velja tudi za številne druge narodnozabavne ansamble iz Slovenije, ki znajo izven njihovih meja — zlasti v Nemčiji, Švici, na Tirolskem in Štajerskem — navdušiti publiko. Industrija jih prodaja kot „Oberkrienerje“, neglede na to, ali prihaja skupina iz Maribora ali pa iz Novega mesta.

Zadnja sobota je bila taka skupina v Šmarjeti v Rožu. „Alpski kvintet“, pardon: „Alpenoberkrienerji“ so igrali in prepevali slovenske melodije v nemščini, medtem ko je nam znani Šraufncigar povezoval izključno v nemščini, kot da bi na ljubljanskem mejnem prehodu oddal svojo slovensko materinščino in ne depozita.

„Alpski kvintet“ je povabila šmarješka „Landjugend“. O njenem negativnem odnosu do

stirim umom in s pridnimi rokami, imamo narodnozabavne ansamble, ki sicer ne igrajo bogve kvalitetnih kompozicij, a vendar navdušujejo milijonsko publiko; Slovenci v matični državi imajo celo svojo lastno republiko — a nič ne pomaga: resničnega narodnega ponosa pravzaprav ni. Kot da bi Slovenci ne bili republiški narod, temveč neka zakotna vas.

Nočem precenjevati „narodnozabavnih“ ansamblov. Vem, da njihova glasba ne more navdušiti ljudi z razvitim čutom za prave kulturne dobrine. Kljub temu so „narodnozabavni“ ansambli ravno za naše kraje velikega pomena: nam ne sme biti vseeno, če prodajajo slovenske melodije kot neko nebulozno alpsko glasbo, da, celo kot produkt, s katerim v resnici pospešujejo ponemčevanje.

Zato: kako dolgo bomo morali še trpeti, da ansambli iz Slovenije podpirajo ponemčevanje v naših krajih? In to s slovenskimi melodijami...

Deželni šolski svet proti tezi o „zapostavljanju nemških otrok“

V ponedeljek se je začel „Slovenski teden na celovški univerzi“: pravniki in dr. Ulrich Trinks, predsednik dunajskega solidarnostnega komiteja za pravice koroških Slovencev v dobi štetja posebne vrste, so diskutirali o vprašanju, ali ima dvojezičnost na Koroškem bodočnost. Škoda, da k temi sami ni bilo slišati bistvenih izjav. Vendar so diskutanti prepričljivo izpodbili Haiderjevo in KHD-jevsko tezo o „zapostavljanju“ otrok, ki obiskujejo dvojezične razrede, čeprav niso prijavljeni k dvojezičnemu pouku. Nadalje so stvarno in strokovno nastopili proti zlorabi pravice staršev, s katero nemškonacionalni krogi skušajo onemogočiti, da bi se čim več južnokoroških otrok učilo dva oz. več jezikov.

Diskutirali so dr. Apovnik, dr. Matzka (dela na Uradu pri zveznem kanclerju), dr. Trinks, dr. Unkart in dr. Tretter; profesor prof. Hödl je vodil diskusijo. Dr. Apovnik je vprašal, če hočeta KHD in FPO spet ugotavljanje manjšine. Vsi diskutanti so namreč brez pridržkov poudarili, da štetje l. 1976 pravno gledano ni bilo ugotavljanje manjšine. „Le-to pa bi bilo predpogoj za spremembo veljavnega teritorija v zvezi z manjšinskošolskim zakonom“ (Unkart). Dr. Tretter je kritiziral zakon o narodnih skupnostih, ker je vezan na klavzulo 25%. Nadalje je poudaril, da so otroški vrtci prav tako zadeva osnovne šolske izobrazbe, da imajo torej Slovenci po členu 7 ADP tudi pravico do elementarnega slo-

Dr. Hannes Tretter.

venskega pouka v javnih otroških vrtcih. Ulrich Trinks je analiziral pisarjenje časopisa „Ruf der Heimat“ in v tej zvezi ugotovil, da je iz teh tekstov jasno razvidno tako imenova-

ZSO o komunalni politiki

O občinski politiki so pretekli četrtek razpravljali pri Zvezi slovenskih organizacij slovenski občinski odborniki na samostojnih in večinskih listah. Posvet je vodil predsednik ZSO Feliks Wieser, uvodna referata pa sta pripravila tajnik dr. Sturm in dr. Pavle Apovnik. Slednji je razpravljal o možnostih, ki jih nudi zakon o narodnih skupinah v zvezi z uporabo slovenščine pri uradih, ter menil, da se moramo posluževati tudi teh zakonov. Tajnik Sturm je omenil več točk, kot so dvojezični vrtci, ki bi lahko združevale vse odbornike ne glede na listo, na kateri so bili izvoljeni. ZSO predlaga, da bi se Klub slovenskih občinskih odbornikov odprl tudi za slovenske odbornike na večinskih listah. Kot je znano, v preteklosti odborniki SPÖ kljub takim vabilom niso kazali pripravljenosti do sodelovanja.

Dvor. svet. dr. Pavle Apovnik: „Bodo spet šteli Slovence?“

na „Berührungangst“, ki jo propagira KHD. To pa je brez dvoma posebna oblika apartheid.

In kako izgleda učni uspeh učencev iz dvojezičnih razredov? Zastopnik Urada koroške deželne vlade dr. Unkart je citiral iz raziskave deželne šolskega sveta, ki dokazuje, da dijaki velikovške gimnazije, ki prihajajo iz dvojezičnih raz-

redov na južnem Koroškem, bolje odrežejo kot dijaki iz enojezičnih ljudskošolskih razredov. V šolskem letu 1983/84 je obiskalo velikovško gimnazijo 36,5% dijakov iz dvojezičnih ljudskošolskih razredov, iz enojezičnih pa samo 26,3%. Vendar je bilo pri dijakih, ki v ljudski šoli niso imeli nobenega kontakta s slovenščino, 12,5% repetentov, medtem ko je odstotek repetentov pri dijakih iz dvojezičnih razredov nižji (10%). V tej zvezi je treba še poudariti, da večina dijakov velikovške gimnazije ni obiskala dvojezičnega pouka.

Dr. Unkart: „Te številke brezdvomno dokazujejo, da enojezični otroci iz dvojezičnih ljudskih šol v nobenem oziru ne dosežejo slabših uspehov in tudi niso zapostavljeni v primerjavi z otroki iz zgolj nemških ljudskih šol.“

O vprašanju pravice staršev bomo obširneje poročali v naslednji številki NT.

Rožeško KD „Peter Markovič“ je izdalo ta lepak: Stane 6,— šilingov, kupite ga pa lahko mdr. v Mohorjevi knjigarni.

Jezik in gospodarstvo

Drugo kolo v diskusijskem ciklu „Ima dvojezičnost na Koroškem bodočnost?“, ki ga prireja celovška univerza, je bilo namenjeno kompleksu in aktualnemu vprašanju „Jezik in gospodarstvo — Socioekonomski vidiki dvojezičnosti na Koroškem“. Da to vprašanje ljudi dejansko zanima in jim je zelo blizu, je pokazal lep obisk.

Po pozdravu rektorja univerze, dr. Bodenhöferja, ki je tudi utemeljil ta diskusijski cikel — enkratna izjava univerze v prid dvojezičnosti je premalo — so pod vodstvom dr. Stockhammerja zavzeli stališča: univ. prof. Vladimir Klemenčič iz Ljubljane, dr. Franz Pachner z Dunaja, dr. Ferdinand Velik iz Celovca, dipl. inž. Scheucher kot zastopnik koroške trgovske zbornice, vodja turistične agencije Cartrans Miha Zablantnik in delavec Mirko Ogris z Drabunaž.

Ena od temeljnih izjav tega diskusijskega večera je: „Dvojezičnost ni obremenitev“. Prav to pa še posebej velja za

gospodarstvo, posebno za meddržavno.

Diskutanti so iz različnih kotov osvetlili odnos slovenščine in gospodarstva in izsledek je sledeči: dvojezičnost oz. znanje slovenščine v koroškem gospodarstvu še ne šteje bogve kaj veliko.

Že samo dejstvo, da se v obmejnih občinah Slovenije uči več otrok nemščine kot na dvojezičnem ozemlju Koroške slovenščine (prof. Klemenčič), dokazuje, da se Koroška ne zaveda ali pa noče zavedati svojih možnosti, ki jih prinaša dvojezičnost dela prebivalstva. Da se mlajši zastopniki slovenske in koroške trgovske

zbornice med sabo pogovarjajo samo angleško, in ne slovensko ali nemško (Scheucher), ni sad diktature angleščine, ampak neznanja sosednih jezikov. Da ima slovenski delavec v podjetjih še zmeraj identifikacijske probleme oz. da mora na račun svoje narodne zavesti marsikatero pikro požreti (Ogris), razgalja tukajšnje mišljenje, da sta dva jezika manj kot samo eden.

Prednosti znanja obeh jezikov dela koroškega prebivalstva uradna Koroška očitno sploh ne zaznava. Na eni strani je zastopnik trgovske zbornice dejal, da je obvladanje jezikov predpogoj za uspešno zunanjetrgovinsko poslovanje, na drugi strani pa te prednosti vidi samo pri angleščini in deloma še pri italijanščini.

Slika Koroške, tako je dejal zastopnik turistične agencije, je na zunaj samo nemška. Zato se ne smemo čuditi, če nekateri v slovenščini vidijo samo tuj jezik. Da to mnenje očitno vlada tudi v raznih

koroških gospodarskih strukturah, je ta večer tudi dokazal.

To pa velja samo tako dolgo, dokler nič ne stane. Kolektivna pogodba predvideva, da delavec, ki obvlada tudi tuj jezik, dobi večjo mezdo. Če je slovenščina res „tuj jezik“, zakaj potem slovenskim delavcem to ni poplačano?

Znanje dveh ali več jezikov v svetu nekaj velja. Na Koroškem to očitno velja za druge jezike, samo za slovenščino ne. Pri nas je pa le tako, da je dvojezičnost nekaj manjvrednega in se dvojezični tudi tako počutijo. To je koroški paradoks, je dejal dr. Velik.

Sad torkove diskusije na univerzi je spoznanje, da ima prav gospodarstvo zaradi svoje meddržavne funkcije in deželne oz. državne pomembnosti tudi izredno veliko možnost in nalogo, da utre pot dvojezičnosti oz. znanju slovenščine. Seveda to ne gre čez noč, a na Koroškem niti tozadevnih daljnoročnih konceptov ni.

Drugi izsledek pa je, da bomo tudi v gospodarstvu morali pot slovenščini utreti kar sami. Tu nimamo od nikoder pričakovati pomoči.

V zahvalo z najboljšimi željami ob 70-letnici

Med tistimi, ki so se zbrali 28. junija 1949 v celovski Mohorjevi, da se pogovorijo o narodno-političnem razvoju in novim razmeram pa zahtevam primerno tudi ravnajo, je bil 35-letni razgledani kmet in prosvetar Janko Janežič, pd. Janežič iz Leš pri St. Jakobu v Rožu. Sad tistega pomembnega posveta je bila ustanovitev Naronega sveta koroških Slovencev. Prvi predsednik je postal gimnazijski profesor, bivši predsednik Slovenske prosvetne zveze dr. Jožko Tischler. Janko Janežič je prevzel odgovorne funkcije v mladi narodno-politični organizaciji. S težavami so utirali pot v prihodnost; prihodnosti pa si ni mogoče zamisliti brez sodelovanja vseh tistih, ki so za preživetje odgovorni.

Sad teh prizadevanj je bila skupna spomenica obeh naših osrednjih političnih organizacij, Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, od 11. oktobra 1955. Za NSKS sta spomenico podpisala predsednik dr. Jožko Tischler in podpredsednik Janko Janežič, za ZSO predsednik dr. Franci Zwitter in podpredsednik Janko Ogris, Miklavž iz Bilčovsa.

V tej spomenici so koroški Slovenci izrazili dunajski vladi svoje jasne predstave o uredništvu varstvenih določil avstrijske državne pogodbe od 15. maja 1955. „Pravice, ki jih vsebuje člen 7 državne pogodbe, smo si koroški Slovenci priborili z neupogljivo voljo do

obstoja, zlasti v trdem odporu in uporu proti nacizmu na strani zavezniških sil in z ogromnimi žrtvami, ki jih je doprinesel slovenski narod,“ je med drugim zapisano v uvodnem delu spomenice.

Veliko truda, veliko časa in raznih sredstev je žrtvoval Janko Janežič slovenski skupnosti, kot prosvetni ustvarjalec doma v šentjakobski občini, kot občinski odbornik, kot funkcionar Narodnega sveta koroških Slovencev in kot sotrudnik Našega tednika. Bil je tudi odgovorni urednik Našega tednika.

Slavljenca Janku Janežiču se iskreno zahvaljujem za vse, kar je naredil za našo skupnost. Čestitkam ob 70-letnici pridružujem vse najboljše želje za prihodnost. Ad multos annos! Še na mnoga leta!

Jožko Wakounig
glavni urednik NT

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester v St. Petru pri St. Jakobu v Rožu
vključno vabi na

zaključno prireditev

v soboto, 30. junija in v nedeljo, 1. julija 1984.

KRAJ: šolska dvorana
ČAS: ob 14.30 uri

Spored skuša podati sliko delovanja šole s prispevki v jezikih, ki jih na šoli poučujejo, s prikazom izdelkov predelovanja tkanin in s krstno predstavo igre SINJA GORA HOREB.

Iz tehničnih vzrokov letos razstava šolskih izdelkov odpade.

Naš tednik: V diskusiji so Vas slovenske žene opozorile na svojo zaskrbljenost v zvezi z manjšinskimi zahtevami KHD in FPÖ. Kaj pravite k zahtevam teh nemških nacionalistov in k zaskrbljenosti slovenskih mater, ki so zaradi tega napravile v nekaterih občinah tudi že podpisne akcije.

Johanna Dohnal: Popolnoma zagovarjam skupno vzgojo slovensko- in nemškogovorečih otrok. To je vsekakor pozitivno, da je slovenska manjšina na Koroškem, ki se priznava k Avstriji, integrirana, to pa na vseh področjih. Posebno velja to seveda še za otroške vrtce in za šole. Večina Avstrijcev toliko govori o mirovnem gibanju, na žalost pa se del od teh ne zaveda, da je neumnost govoriti o miru na svetu, ko pa niti nismo zmožni, da bi s svojim sosedom živeli v miru in tolerirali njegov jezik. Seveda razumem, da so slovenske žene zaskrbljene zaradi bodočnosti svojih otrok, vendar je nasplošno vzdušje, posebej še v socialistični stranki, zelo negativno glede manjšinskosti zahtev KHD in FPÖ. Kot sem že rekla slovenskim ženam: Avstrija je morala že toliko pretrpeti — prestala bo tudi še Haiderja.

Naši ljudje deloma še niso zreli za demokracijo — ne tolerirajo manjšine, kot tudi ne tolerirajo delavcev iz tujine, katere so podjetniki poklicali pred leti kot poceni delovno silo.

Naš tednik: Neka udeleženka Vam je pri diskusiji jasno prikazala, pod kakšnim pritiskom večine so včasih dvojezični šolarji. Njen sin je napravil prav zato, ker ga je neki nemškogovoreči sošolec tiriliziral, samomor. Kaj pravite k temu?

Johanna Dohnal: Pretreslo me je. Ko sem zvedela o tem tragičnem primeru, mi je bilo jasno, da se bom do smrti še bolj borila proti vsem fašističnim tendencam v naši državi.

Naš tednik: Kje mislite, so še problemi slovenskih žena — poleg psihičnega pritiska večinskega naroda in pritiska na šolskem področju?

Johanna Dohnal: Problem slovenskih žena na južnem Koroškem seveda ne morem poploševati. Je tako, da so problemi žene na podeželju čisto drugačni kot pa problemi žene v mestih. Žene na podeželju so največkrat dvojno obremenjene. Skoraj vsaka dela na kmetiji, v gospodinjstvu, vzgaja otroke, včasih hodi

celo še na delo v kakšno tovarno, kjer se ji ne godi najboljšo, in oskrbuje tudi še turizem. Treba bo, da se bodo tudi moški zavedali, da ne zadostuje, če si ponosen na svoje otroke, ampak da morajo tudi oni nositi zanje skrb in odgovornost. Mnogo žena tudi trpi zaradi nasilja moškega. Velika pridobitev je zaradi tega hiša za trpinčene žene, ki je od lanskega leta naprej tudi odprta v Celovcu. Koroške žene ali dekleta imajo tudi sorazmerno malo poklicnih možnosti za izobrazbo. V zveznih deželah, kjer prevladuje podeželje, kot je to na Koro-

N A Š

Heidi Stingler se je pogovarjala z državno sekretarko Johanno Dohnalovo o zahtevah KHD, FPÖ ter še o drugih perečih ženskih vprašanjih.

G O S T

„Avstrā se obnaša do koroških Sloencev netolerantno“

Pretekli petek so slovenske žene seznanile državno sekretarko Johanno Dohnalovo, ki je prišla v St. Primož na povabilo Zveze slovenskih žena s svojim socialnim, družbenim in ekonomskim položajem. Kmetice, delavke in gospodinje so v živahni diskusiji opozorile na nadpovprečno visoko brezposelnost žensk na južnem Koroškem, posebej še v velikovškem okraju, kjer je bilo lansko zimo 20% brezposelnih. Nadalje je tekla diskusija še o težavah dvojezične vzgoje, tako v otroških vrtcih kot tudi v ljudskih šolah. Velik problem predstavlja v velikovškem okraju tudi razmeroma dobro razvit turizem, s katerim ima zopet žena največ dela. Na pritisk, katerega doživlja slovenska žena tudi na delovnem mestu v večjih tovarnah, so opozorile Dohnalovo bivše delavke teh tovarn. O teh problemih je bila državna sekretarka že dobro informirana, saj se je tudi ona že pred leti borila v tovarni Knecht za pravične ženske plače, saj opravljajo isto delo kot moški. Da pa sožitje obeh narodnosti ni tako dobro, kot to mnogokrat propagirajo naši politiki, je povedala neka udeleženka diskusije. Njen sin, da ko je hodil v šolo, tam nikoli ni slišal kaj drugega, kot pa, da je „čuš“ in je zaradi tega napravil samomor.

Slovenske žene so se nato pogovarjale z Dohnalovo še o težnjah KHD in FPÖ, ki vehementno zahtevata ločitev slovensko- in nemškogovorečih južnokoroških šolarjev, o problemih pokojniškega zavarovanja kmetic ter o tem, kako bi se kmetičam lahko olajšalo težavno delo. O teh in še drugih problemih se je pogovarjala z državno sekretarko naša urednica Heidi Stingler.

škem, so tudi strukture drugačne in nastopajo drugi problemi. Problemi so odvisni tudi od možnosti žene za zaposlitev. Kjer je malo obratov, je žena po navadi doma gospodinja in to sprva največkrat tudi ni problem. Problem pa nastane, ko se hoče iz katerihkoli razlogov ločiti od moža in ne dobi delovnega mesta oz. ne primerne.

Naš tednik: Močno zagovarjate 35-urni delovni teden. Katera premišljanja so

v ospredju in kaj mislite, bi to prineslo posebno še za žene?

Johanna Dohnal: Skrajšanje delovnega časa je danes posebno še za žene velikega družbeno-političnega pomena. Leta 1975 so dunajske socialistične žene predlagale, da se delovni čas skrajša vsak dan, tako da bi v bodoče delale dnevno samo še šest ur. Mnenja sem, da pri organizaciji delovnega sveta ne smejo biti v ospredju

le interesi delodajalca, ampak se morajo vsaj v isti meri upoštevati družinski in socialni interesi. To se pravi, da mora žena imeti tudi še poleg dela dosti časa za družino in privatne interese.

Naš tednik: Zelo aktualna je v zadnjem času — zaradi akcije „Rojeni za nerajene“ — diskusija o splavu. Alfred Rockenschaub, primar dunajske Semmelweis-klinike, je izdal študijo, da letno splavi okrog 90.000

žensk. Mislite, da je to visoko število splavov upravičeno in kako ocenjujete to akcijo proti dosedanji začasni ureditvi.

Johanna Dohnal: Cenim prijatelja Rockenschauba, vendar dvomim, da je število splavov v Avstriji tako visoko. Tudi družba za družinsko urejanje (Gesellschaft für Familienplanung) dvomi o tem številu in misli, da je število splavov v Avstriji letno okrog 30.000. Neodvisno od tega, kako visoko je število splavov, je zame razumljivo, da zdaj vse grupacije s posebno podporo ÖVP delajo tako, kot bi dvomili, ali je dosežanja začasna ureditev pravilna.

Naš tednik: Znano je, da se ženskam, ki so bile posiljene, pri policiji in pri sodišču do sedaj ni godilo najboljšo. Kaj se je v tem oziru spremenilo?

Johanna Dohnal: Predvidena je preureditev kazenskega prava. Velika pridobitev je npr., da ima zdaj žena že pri zasliševanju pri policiji pravico, da jo spremlja oseba njenega zaupanja. Na policiji in tudi pred sodiščem ženi ni treba več odgovarjati na vprašanja, ki prizadenejo njeno prejšnje življenje.

Naš tednik: Pri kreditnih pogodbah je bilo doslej tako, da je morala žena, če tudi ni bila zaposlena, podpisati in s tem tudi jamčiti za primer, da mož ni mogel odplačati kredita. To je za ženo mnogokrat pomenilo — v primeru ločitve — boj za življenjsko eksistenco. Ali je na tem področju prišlo do kakšnih sprememb?

Johanna Dohnal: Trenutno še tečejo pogajanja z ministrstvom za pravo in z zastopniki kreditnih institutov. 28. junija bomo v zvezi s tem problemom vabili na tiskovno konferenco.

Naš tednik: Najlepša hvala za pogovor.

„Alpski klub“ priredil streljanje na Obirskem

Na binkoštno nedeljo je Alpski klub „Obir“ prvič priredil streljanje s puško na zračni pritisk. Nad 100 ljudi se je zbralo na Jerebovi kmetiji, da se bi pomerili s strelci ali pa se zabavali z obirskimi vižarji, ki seveda ne smejo manjkati; brez njih pač ne bi bilo tako lepega vzdušja.

Streljanje je bilo zelo nape-to, tekmovanje pa je končno odločil Štefan Pavlič ml. s 57 zadetki pred D. Brumnikom (56) in F. Jožefom Smrtnikom (56). Vsi so domačini in izkušeni lovci. Za dober potek in pravilno ravnanje s puškami je skrbel lovec Hannes Weiermeier, nastavljen v Kortah, doma pa iz Zgornje Avstrije, za hitro in pravilno pisanje pa je bila odgovorna Inge Karničar.

Hvala vsem darovalcem nagrad in pomagačem, predvsem pa Jerebovi družini, ki je dala na razpolago prostor za streljanje in dvorišče. Še enkrat lepa hvala tudi Milanu in

Cvetki Hribarjevima, ki sta brezplačno postregla z ribami na žaru in z drugimi dobrimi „rečmi“.

Rezultati:

1. Pavlič Štefan 57 zadetkov
2. Brumnik Danijel (56)
3. Smrtnik Franc Jožef (56)
4. Hribar Milči (56)
5. Karničar Pepi (54)
6. Hribar Milan (54)
7. Oraže Mihi (54)
8. Mak Hanzi (53)
9. Pegrin Franc (53)
10. Božič Helmut (52)
11. Strugger Oto (52)
12. Urschitz Willi (52)

ČESTITAMO VAM

Uršula Pegrin, Sele-Zgornji Kot, je praznovala svoj 93. rojstni dan. K visokemu jubileju ji iskreno čestitamo in ji želimo obilo zdravja ter zadovoljstva!

Pavla Ogris, pd. Smrtnikova mama, iz Kort je te dni obhajala svoj 78. rojstni dan. Iskreno čestitamo!

Bertej Močilnik iz Libuč pri Pliberku je obhajal svoj 76.

rojstni dan. Želimo mu zdravja in božjega blagoslova!

Francu Vavtiju iz Škocijana želimo vse najboljše za 60. rojstni dan.

Pavli Oraže, pd. Kežarjevi mami iz Lepene želimo za 50. rojstni dan vse najboljše, obilo zdravja in zadovoljstva.

Rozvita Jarnik iz Št. Ilja in Norbert Schellander iz Potoka pri Bilčovsu sta stopila pred poročni oltar. Na skupni življenjski poti jima želimo vse najboljše!

Abrahama je srečala Ivanka Živkovič iz Kotmare vasi. Iskreno čestitamo.

POSOJILNICA CELOVEC r. z. z. o. j.

vabi svoje člane na redni občni zbor, ki bo v petek, 29. junija 1984, ob 19. uri v Kulturnem domu na Radišah. Dnevni red je razobešen v poslovnih prostorih Posojilnice.

V primeru nesklepčnosti se ob upoštevanju določb o roku razglasa skliče z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu zastopanih članov. Zaradi važnosti vabimo vse člane k številni udeležbi!

Upravni odbor

Vrdi pri Kotmari vasi: blagoslovitev gasilskega doma

Ob navzočnosti vrste uglednih gostov — poleg kotmirškega župana Josefa Strugerja, podžupanov Josefa Schwarza in Josefa Liendlna sta bila navzoča tudi deželnozborski poslanec Josef Polesnig (SPÖ) kot zastopnik deželnega glavarja Wagnerja in državnoborski poslanec Alois Paulitsch (ÖVP) — so v nedeljo, 17. junija 1984, odprli in blagoslovili prenovljeni gasilski dom na Vrdih pri Kotmari vasi. Poveljnik gasilcev Valentin Jakopitsch je po pozdravnih besedah podal kratek zgodovinski pregled gasilskega društva, ustanovljenega leta 1927,

prikazal razvoj zadnjih let in predvsem poudaril potrebo po povečanju gasilskega doma. Velika želja je novi avtomobil, ki pa ga bodo gasilci morda le kmalu dobili, morda že naslednje leto, kakor je bilo razumeti po izjavi okrajnega gasilskega poveljnika Vinzenza Strugerja. Besede priznanja in zahvale sta spregovorila tudi župan Josef Struger in deželnozborski poslanec Josef Polesnig. Stavbo je blagoslovil župnik Maks Michor. Za primerni glasbeni ovkir sta poskrbela mešani pevski zbor SPD Gorjanci in moški zbor Wanderbuam.

Lovci treh dežel prišli v Pliberk

V nedeljo je bilo ob 20. letnici Kluba prijateljev lova na strelišču lovske skupnosti Pliberk v bližini pivovarne „Gösser“ 3. lovske nagradno streljanje treh dežel.

Po lovskem pozdravu rogistov velikovškega okraja je predsednik Kluba prijateljev lova, podžupan Mirko Kumer, izrekel zares prisrčno dobrodošlico lovcem iz Slovenije, Trsta, Furlanije-Juljske krajine in Koroške. Mirko Kumer je v svojem trijezičnem nagovoru poudaril prijateljski pomen streljanja in izrazil veselje nad prihodom lovcev iz treh dežel, jim zaželel prijetno bivanje ter športno tekmovanje. Povedal je, da hočejo biti slovenski koroški lovci dejavnik združevanja in zblíževanja med lovci treh dežel, a dejavnik, ki je in bo subjekt.

Predsednik Kluba prijateljev lova je na strelišču pozdravil tudi odlične zastopnike lovskega in družbenopolitičnega življenja.

Lovci so se pomerili v streljanju na slepo tarčo, streljanju s šibrovko na globe in streljanju s krogljo na gamsa, lisico in srnjaka.

Nad 120 lovcev je sodelovalo. Prireditelj, Klub prijateljev lova, je bil za odlično organizacijo, veliko disciplino in brezhiben potek streljanja deležen pohvale vseh.

Po slavlju zmagovalcev so lovci še dolgo posedeli v prijetni družbi.

Uspeh za dijake Slovenske gimnazije

V okviru spisovnega natečaja, ki ga je razpisala ustanova Europahaus na temo „Združena Evropa in sožitje narodov“, so sodelovali tudi dijaki in dijakinje Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu.

Izreden uspeh je dosegel osmošolec Gorazd Živkovič (8. B). Priznanje pa so dobile osmošolka Uršula Filipič (8. B), Vida Broman (5. B.) in Kornelija Vospornik (4. B.). Učiteljica nemščine v teh razredih je dr. Marija Niemetz.

Odlikovanim dijakom ob tem uspehu iskreno čestitamo.

Mladinska igra v Št. Primožu

Na povabilo Krščanske kulturne zveze je gostoval preteklo soboto v Kulturnem domu SPD Danica v Št. Primožu Mladinski zbor iz Trbovelj s spevoigro „Salon Expon“. Gre za odlično naštudirano spevoigrico z delno zelo zahtevnimi glasbenimi vložki. Tako smo lahko videli, kaj dosežeš s kvalitetnim mladinskim delom. Zbor vodi izkušena glasbena pedagoginja Ida Virt. Njej je uspelo, postaviti na oder posrečeno uprizoritev, živo igro, ki naše najmlajše res pritegne. Naši najmlajši so živo sledili

duhoviti igri, gotovo pa so lahko tudi voditeljice mladinskih skupin iz okolice marsikaj odnesle. Škoda le, da ni bilo med gledalci kakega glasbenega pedagoga Slovenske gimnazije. Morda bi se ob tej priložnosti opogumil, da se kaj takega loti, recimo za akademijo...

Po spevoigri so nastopile še mladinske in otroške skupine iz bližnje okolice in pokazale, da k sreči tudi pri nas nočejo capljati za razvojem ter se trudijo za resno in odgovorno delo na tem področju.

Železna Kapla: slovo od Tavčmanove Tine

Pred kratkim smo se na kapelškem pokopališču za vedno poslovili od Kristine Pasterk, pd. Tavčmanove Tine, sestre koroškega narodnega heroja Franca Pasterka-Lenarta. Pogrebni obred je opravil domači župnik Poldej Zunder, ob odprtem grobu pa je spregovoril tudi podpredsednik zveze koroških partizanov Peter Kuhar. Tavčmanova Tina, ki je umrla v 79. letu starosti, je veliko pretrpela: Hitlerjanci so jo pogнали v

koncentracijsko taborišče, obglavili so l. 1942 na Dunaju njenega brata Jurija, zelo pa jo je tudi prizadela smrt brata Francija, komandanta koroškega partizanskega bataljona. Veliko je pretrpela in storila za slovenski narod in za svobodo Avstrije!

Pokojno Tavčmanovo Tino bomo ohranili v častnem spominu, sestri Ani in ostalim sorodnikom pa ob težki izgubi izrekamo naše iskreno sožalje.

Libuče: Lesjakov Robert se je smrtno ponesrečil

Žalostna novica nas je pred kratkim dohitela iz Nemčije: Robert Reinwald, star komaj 31 let, se je na službenem mestu (bil je gradbeni delavec) smrtno ponesrečil. V prvem momentu tega nismo mogli prav verjeti, tako močno nas je pretresla ta novica. In vendar — spoznati smo morali, da se na tej kruti resnici ni dalo ničesar spremeniti.

Lesjakov Robert, tako smo mu pravili njegovi znanci, sošolci, prijatelji, sosede, je moral nositi breme, kot ga nosijo mnogi fantje iz Libuče in drugih južnokoroških vasi: moral je s trebuhom za kruhom. Nekaj časa je bil

celo v Perziji, večinoma pa je delal v Nemčiji; tam ga je tudi dohitela rana, prežgodnja smrt.

Njegovo truplo so prepekljali v Libuče, kjer je našel pri sv. Andreju svoj zadnji počitek. Ogromna množica ga je spremljala na njegovi zadnji zemeljski poti, pevci MoPZ „Kralj Matjaž“ pa so mu v slovo zapeli pretresljive žalostinke. Lesjakov Robert je bil velik prijatelj Matjaževcev in je vedno rad poslušal njihovo petje.

Naj se Robert v miru spočije! Žalujemo sorodnikom, zlasti mami Lenčki, pa velja naše iskreno sožalje!

Raziskava tečajnikov ÖED (Österreichischer Entwicklungsdienst) o občini Sele

V okviru trimesečnega tečaja ÖED je predvidena med drugim tudi celotedenska analiza občine. Cilj take raziskave je, da se tečajniki naučijo, kako se lahko z aktivnim poslušanjem, s pogovorom in z razumevanjem znajdejo v novih strukturah in drugih kulturnih krogih. To je povsem važna izkušnja za bodoče pomočnike oz. tiste, ki bodo od prihodnje jeseni naprej živeli in delovali v deželah tretjega sveta.

Tečajniki ÖED so se postavili pred kamero fotografa NT, M. Fere.

Priljubljenost in gostoljubnost Selanov je bila velika in tako so v četrtek pred binško prispeli v Sele. Tečajniki prihajajo iz vseh zveznih dežel Avstrije in tudi po poklicih je paleta zelo široka. Med drugim so to bili: strokovnjak za vodno tehniko, bolničarska sestra, zdravnik, srednješolski učitelj, šivilja, gradbeni strokovnjak in študent sociologije. Raziskava je potekala tako, da so tečajniki obiskali Selane in v pogovoru skušali poizvedeti, kako doživljajo posamezniki svoj položaj v občini, društvu, šoli, na delovnem mestu...

Rezultate te raziskave so tečajniki predstavili v petek, 15. junija, v farnem domu. Problemi, o katerih so govorili, so bili med drugim:

- Problem izseljevanja — veliko, posebno mladih ljudi zapusti Sele, kljub močni navezanosti na domač kraj in se iz gospodarskih ali drugih razlogov raje naselijo v kakšni drugi občini.

- Dejstvo, da veliko število

Selanov služi svoj kruh izven občine.

- Problematika mladine; številni mladinci pravzaprav veliko investirajo v kulturno delo — toda v zborih ali društvih se naučijo samo petja in igranja. Razmišljanja vredno pa bi gotovo bilo, da bi tudi v okviru teh društev začeli posredovati članom več osebne vzgoje, da bi tako posebno mladi dobili več prave samozavesti.

- Izražena je bila tudi želja, da bi skušala številna društva v Selah v interesu vseh prebivalcev med seboj boljše sodelovati.

- Problem integracije žena, ki so se omožile v Sele.

Tečajniki ÖED so Sele medtem zapustili, nekateri bodo sedaj še absolvirali jezikovni tečaj in najkasneje v septembru bodo zadnji odleteli v dežele tretjega sveta. Vsem, med njimi je tudi naša rojakinja Anica Plesnik, ki bo delovala v Papui-Novih Gvineji, želimo veliko uspeha pri njihovem delu.

M. H.

Utrinki z mladinskega dneva 84

Zbralo se je okoli štiristo mladincev na travniku pred šentpavelskim konviktom — za Koroško nič kaj veliko število.

Med zbiranjem je popansambel „Zmeda“ iz Št. Primoža igral, Tone Boschitz po slovensko, Heinz Koschutnig po nemško, pa sta pozdravljala dospele skupine. Te so prišle iz Gmünda, Spittala, Labotske doline, štirje Sienčnikovi busi pa so pripeljali mladino iz južnokoroških far.

Mladinci so se med sabo pomešali in slovenske in nemške besede so švigale sem ter tja in se zgostile v lepo harmonijo. Skupen očenaš, vsak ga je žebal v svojem jeziku, pa je mladince še bolj povezal.

Dejstvo, da so bili slovenski mladinci v „premoči“, ni motilo nobenega, marsikdo pa se

je le pobaral, kje je ostala nemškogovoreča mladina.

Pobaral sem nekega nemškogovorečega kaplana, zakaj po njegovem ni več nemškogovoreče mladine, saj ta dan je edinstvena priložnost za medsebojno spoznavanje.

Dejal mi je, da nekateri dvojezičnega plakata niso prenesli. Slovensko besedilo jih je motilo. To ni samo trn v peti, ampak že celo bruno v očeh!

Okoli travnika pred konviktom rastejo drevesa. Tri od njih so že usahnili in suhe veje štrlijo kot krik vpijočega v šentpavelsko nebo. Na deblo ene od teh sušic je nekdo nabijal plakat „Za skupno bodočnost — Für eine gemeinsame Zukunft“. Očitno ni opazil, da nabija plakat na suho drevo.

Ko sem ga pred dobrimi tremi tedni skupno z nekaterimi njegovimi stanovskimi sobraty obiskal v bolnici, je še stisnil roko, so se še premikale ustnice, beseda pa ni več prišla iz njegovih ust. Odpovedala mu je bila služba tista človekova lastnost, ki jo je širokopotežno, izglajeno in nesebično razdaljal vse svoje življenje: materina beseda.

Višji študijski svetnik in dr. teoloških ved Janez Polanc, v zadnjem letu tudi strokovni nadzornik za slovenski in dvojezični verouk na gimnazijah in srednjih šolah njegove druge koroške domovine, sodi med pionirje Slovenske gimnazije. Zaoral je skupno z dr. Jožkom Tischlerjem in še nekaterimi ledino višje izobrazbe koroške slovenske mladine. Sedel je leta 1957 v že legendarnem avtu dr. Zablatnika, ki je pripeljal na novo ustanovljeno Slovensko gimnazijo tedaj še v Lerchenfeldstrabe pod tujo streho vso komisijo za sprejemne izpite.

In sodil je med najzvestejše, najvestnejše člane profesorskega zbora. Ko se je jeseni lanskega leta poslovil od učiteljskega poklica in stopil v zaslužni pokoj, nihče izmed nas, ki smo ga proslavili v Tinjah pri skromnem poslovilnem večeru, ni mogel slutiti, da nas bo tako hitro zapustil.

Nikdar ni potožil, da mu postaja breme pretežko, da

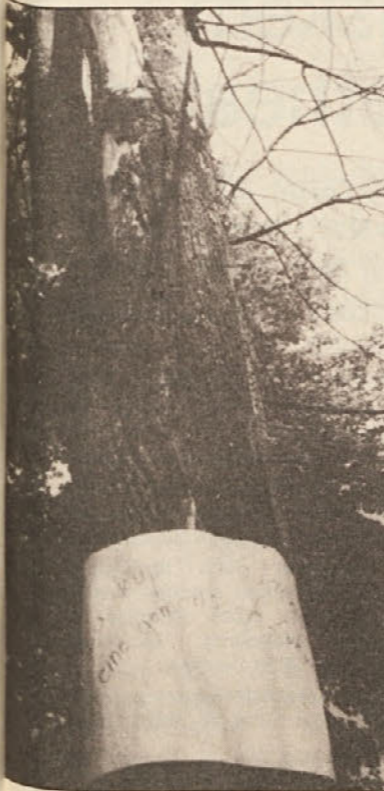
Kar ne moremo več — profesorji in dijaki Slovenske gimnazije — našega profesorja Janeza Polanca ni več med nami. S strahom smo pričakovali v vseh naslednjih velikonočnih tednih, odkar je bil opisan v graški bolnici, turbno vest, da se je odločil za vedno poslovil.

Piše ravnatelj Reginald Vospernik

ga tarejo skrbi zaradi zdravja.

Vedno je bil nasmejan, odprt za vsakogar in vsakomur, izravnavajoč značaj med številnimi profesorji, kooperativen in zvest nalogi, ki jo je prevzel.

Prof. Polanc je ob svojih rednih službenih dolžnostih — cele generacije sloven-

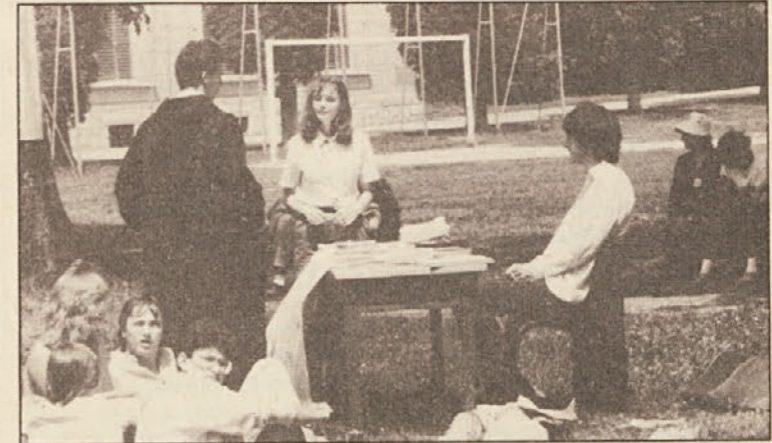
Suho drevo — simbol sožitja?

V tematiko dneva je bilo vpleteno tudi šolsko vprašanje. Precej mladincev iz nemškega predela dežele nima jasnih informacij o dvojezičnem šolstvu, pa tudi predstave o dejanskem sožitju so bile različne. Diskusija je bila vroča, a nikoli žaljiva in ponižujoča. Krhala so se mnenja, a ne pobijala. Kal upanja in zaupanja ter poguma ni padla na nerodovita tla.

Popoldanski spored so oblikovali velikovski učitelj in kantavtor s harmoniko Erhard Zach, skupina s Plešivca, „Gledališče v škripcih“ iz Št. Jakoba v Rožu in recitatorska skupina Kolpingove družbe.

Zachove pesmi, pikre in vsebinsko zelo krepke, so mladince opozorile na koroško družbeno podraz: spogledovanje z nemškim nacionalizmom, narokomanija, preprečevanje enakopravnosti Slovencev. „Gledališče v škripcih“ pa je trdo in prav zato pretresljivo predočil nemškogovorečemu mladincu utesnenost in nemoč koroškega Slovenca. Marsikomu so te krepke prisposode vzele sapo.

Franc Wakounig

KDZ je nudila udeležencem Mladinskega dneva gradivo o koroških Slovencih

Skok na rob ceste

Nedeljski mladinski dan je po zamisli sami bil nekaj zelo pozitivnega. Prvič po tridesetih letih sta slovensko- in nemškogovoreča Katoliška mladina praznovali mladinski dan skupno. Hoteli sta dati znamenja skupnega življenja, kar je v določeni meri tudi uspelo. Tematika dneva „z zaupanjem v bodočnost — Trau dich leben“ je bila zelo splošna, bila bi pa naj posvečena tudi sožitju med obema narodoma in šolskemu vprašanju.

V kolikor je bil dan prav v tem uspešen, bojo organizatorji sami bolje presodili. Pri udeležbi oz. obisku pa ni pardona: štiristo mladincev s cele Koroške je pihlo število.

Na številu, dragi bralec, ne bom jezdil. Tisti, ki so prišli, so pokazali dobro voljo in zvrhano mero zrelosti.

Kot obiskovalcu in opazovalcu se mi zdijo druge stvari bolj omembe vredne. Med njimi to, da se je najvil tudi škof.

Rečeno mi je bilo, da bo njegova maša v šentpavelski stolnici višek dneva. „Naj bi bila“, zapišimo resnici na ljubo!

Odgovorni so mi rekli, da bo maša dvojezična. Formalno to drži. Vsebinsko in iz ekumenskega stališča pa so vsi, posebno slovenski mladinci, pričakovali več, in to upravičeno.

Škof je prišel, pardon: pripeljal se je tik pred mašo.

Mladinci in mladinci so v skupinah šli po majhnem hribčku proti cerkvi, ko se je prikazal beli mercedes K 123.

Cesta je bila polna mladine. Kdor je pričakoval, da bo škof ustavil vozilo in bo škof šel del poti z mladinci peš, se je uštel. Hitrih nog so se mladi morali umakniti težkemu avtomobilu, ki je zdrvel mimo.

Tudi pisec teh vrst je moral tesno ob rob ceste.

Kaplja pelina je zagrenila vrsto lepih utrinkov mladinskega srečanja. Višek dneva, srečanje s škofom, sem si predstavljal od vsega začetka drugače. Bolj prijateljsko in manj formalno.

Mladina je hitro napolnila cerkev, nekateri so posedli kar po tleh. Vsi so se pripravljali na mašo z mladinskim škofom. Prišel pa je škof, odet v poln ornat — manjkali so samo mogočni orgelski zvoki. Razlika med mladino, ki polna pričakovanj in z zaupanjem zre v bodočnost, in med cerkvenim dostojanstvenikom, ki niti za ped ne odstopi od ornata in „dostojanstva“, je bila več kot očitna. Prisrčnost srečanja se je tiho umaknila v ozadje.

Škofov pozdrav je bil dvojezičen in prisrčen. Od njegove pridige so si mladi pričakovali novega zagona, prepričani so bili, da bo škof posvetil pozornost vprašanjem, ki jih tarejo. A ponovno se je izkazalo, da škof in mladina govorita dve različni govoric.

Škof bo pridigal tudi slovensko, je nekdo od organizatorjev dejal. Samo: škof je pridigal samo v nemščini, in to precej časa. Po slovensko je samo bral. V primerjavi z nemško pridigo so to bile drobtinice.

Mladinski dan 1984: izredna priložnost za gradnjo mostu med obema narodoma na Koroškem. Temelji so dobri, manjka pa močna in nosilna nadgradnja. In mladina, ne glede na narodno pripadnost, je voljna, da bo tudi to zgradila in dokončala.

In ta mladina ne potrebuje samo lepih besed, ampak dejansko podporo in pomoč. Tudi našo! —kofra-

Ob robu povedano

Čemu ta nestrpnost?

Kot zelo aktivne in nadebudne so se pretekli petek izkazale članice Zveze slovenskih žena, ki so povabile v Št. Primož državno sekretarko Dohnalovo. Poleg organizacijskih sposobnosti so ob tej priložnosti tudi dokazale, da jim je pri diskusijah, ki je deloma bila na visokem nivoju, beseda zelo dobro tekla.

Tako se nekatere žene tudi niso mogle premagati in se tudi niso potrudile, da bi dale jezik za zobe, ko se me zagledale kot urednico NT. Dvomim, da bi bila n. pr. prisotnost kakega svobodnjaka v krogu teh žena bolj nezaželjena, ko je to bila moja. Zavedam se, da nekatere od teh žena niti ni toliko motila moja prisotnost, temveč dejstvo, da sem z Dohnalovo imela pogovor za NT. Ženam, ki so nenehno trkale na vrata in tako motile moj pogovor z državno sekretarko, moram reči, da je to dokaz velike nestrpnosti. Mislim, da bi morale ženske prepustiti Dohnalovi sami, ali se hoče pogovarjati z časnikarji. Poleg tega imamo v našem uredništvu telefon, in tako smo se z državno sekretarko zmenili za pogovor že teden prej.

Žene pa, ki so v dvorani na glas kričale, da ne potrebujejo intervjuja z Dohnalovo v Našem tedniku, prosim, da puste odločati naš uredniški odbor, o čem se bo pisalo ali ne.

Če pa te žene želijo tak pogovor v kakem drugem časopisu, naj zbudijo tamkajšne urednike.

Lepo Vas pozdravlja
Heidi Stingler

**KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK
NA MORJU Viktringer Ring 26 (Vinko Kušej)
Gasometergasse 10/I (Milka Kokot)**

☎ (0 42 22) 51 25 28 ☎ (0 42 22) 32 5 50

Spoštovani starši!

Vljudno Vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer: od 7. avgusta do 21. avgusta

Koordinacijski odbor nudi:

prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1400 šil., prevozni stroški 400 šil.

Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih. Zadnji rok prijave je 27. julij 1984.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejšnje prijave.

**Kmetijsko-gospodinjstva strokovna šola v
Št. Rupertu pri Velikovcu**

pristrčno vabi na

**Sklepno prireditev in ogled
šolskih izdelkov 1984**

Ogled razstave: v soboto, 23. junija, od 14. ure
v nedeljo, 24. junija, do 18. ure

Kulturna prireditev: v soboto in nedeljo ob 15. uri

Spored obsega pevske, instrumentalne in
plesne točke in igro „Antonijo“.

Kot gosta nastopata:

V soboto: orkester diatoničnih harmonikarjev pod vodstvom Zvonka Ortana — KPD GOZDAR Črna na Koroškem.

V nedeljo: pevsko-instrumentalna skupina Žvabek pod vodstvom strok. uč. Rozine Katz

**„Kaldewey, Farce“
v dunajskem
„Akademietheater“**

V tem času se zbira veliko časov, arhiv je brezmejno velik: vse je. Mnogo stvari je še, najboljših stvari pa nimamo ne v glavi ne v rokah. Izginilo pa vseeno ni nič, nobena država in niti najmanjša kretnja.

Tako je zapisal nemški dramatik Botho Strauß v komadu „Kaldewey, Farce“, ki ga igrajo že nekaj mesecev z velikim uspehom v dunajskem „Akademietheater“. Gre za dramo pisatelja, ki ga ta čas igrajo po vseh odrih nemškogovorečega prostora. Že prej so na Dunaju inscenirali njegov komad „Bekannte Gesichter, gemischte Gefühle“, predvsem pa je Strauß znan po prozi „Paare, Passanten“, ki je izšla leta 1981.

V „Kaldewey, Farce“ so se zbrali menda najboljši igralci dunajskega Burgtheatra, kar je Straußovi „burki“ zasiguralo uspeh. Režiser Dieter Berner, ki je znan po Turrinijevi „Alpensagi“, je insceniral med

drugim z Joachimom Bißmeierjem, Eriko Pluhar in Marijo Bill.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), uredniki: Janko Kulmesch, Heidi Stingler in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Letna naročnina: Avstrija: 210.— šil., Jugoslavija: 600.— din., ostalo inozemstvo: 350.— šil. (650.— šil. zračna pošta).

Flora Rauter: **„Zapenjinje“**

V Našem tedniku smo že objavili nekaj življenjskih spominov pesnice Flore Rauter, vdove po šentjakobskem skladatelju Francu Rauterju. Floro Rauterjevo smo že predstavili v Našem tedniku in smo tem bolj veseli, da moremo objaviti njene spomine, ki so v precejšnji meri vezani tudi na ljudske običaje in navade. Lahko zapišemo, da je Flora Rauter živa priča nekdanjega vaškega življenja. V današnjem članku opisuje Flora Rauter „zapenjinje“ in običaje okoli poroke.

njega krog in mu zapeli: „Dinda, dinda, dandade, hosvar ma pa lavzare!“ Prav nič nam ni zameril, kajti vedel je, da ga bo po plesu ena od naših mater povabila na gostijo k dobro obloženi mizi. Njegovi takti in viže pa so mladim plesalcem prešli v meso in kri.

In sedaj nazaj k „zapenjinju“. Preden so drugi prišli po nas, so nam mati napravili pridigo:

„Zadržajte se lepo in pametno, ostanite skupaj in ne pijte preveč!“ Pred našo hišo se je zbralo veliko mladine, ki je pred durmi zapela. Nato je „harmonovc“ zagodel običajne luštne viže. Kot prvi je stopil v hišo izvoljeni fant „cehmaster“, ki je urejeval in zaukazoval, za njim pa vsi drugi. „Cehmaster“ je lepo pozdravil in naprosil starše, naj mu zaupajo hčerko ali hčer-

ke. Obljubiti jim je moral, da bo na svoje „varovance“ pridno gledal, šele tedaj so jim starši dovolili. Nato je neko „žavbrno“ dekle Hajnžku pripelo za klobuk lep „pušcl“, ta pa je poskočil in veselo zajuckal. Mati so dali pogače in mošta, muzikant je zagodel koračnico, in nato smo veselo odhajali. Mati so za nami kropili z žegnano vodo, da bi bili zavarovani pred prepiri. Pogosto se je namreč pripetilo, da so se fantje ob veselnicah in zabavah zaradi ljubosumnosti hudo stepli s fanti kakor druge vasi. Tedaj je šlo po bliskovo „čin!“ in pobita je bila petrolejka, kozarci so sfrčali na vse strani, in še drug drugemu so udarjali s koli ali stoli po glavi. Ženske so kričale, ušle na varno, kajti kozarci niso vprašali, komu lahko sfrčijo na glavo. Vse je bilo razbito in včasih je celo kdo ves krvav obležal. Policija ni mogla kaj ukrepati, kajti v tem trenutku so bili vsi spet dobri. Seveda so narejeno škodo čim prej spet poravnali.

Po poroki, ko se je začela svatba, so fantje v kakem neopaženem trenutku ukradli nevesto in jo odpeljali drugam. Ženin jo je moral poiskati in dobro plačati, da so mu jo vrnili. Tako se je včasih nabralo precej denarja, s katerim so si fantje kupili v domači gostilni pijačo ter vaška dekleta povabili na „zapenjinje“.

Bila sem še dekle, ko je bilo napovedano tako „zapenjinje“. Povabljeni sva bili tudi s sestro Trezijo na to z veseljem pričakovano zabavo. S seboj naju je vzel starejši brat Hajnžek, ki se je že leta prej naučil rajati. Kot otrok se je namreč že večkrat zgubil na kak skedenj, sezul „cokle“ ali čevlje, vzel v eno roko orglice, v drugo metlo ter zagodel in zarajal. Na vasi je bila tudi navada, da so se ob žegnanih tudi otroci zbrali k plesu, ki so ga imeli na kakem skednju. Tam jim je za nekaj krajcarjev zagodel star godec na gosli. To je bilo veliko otroško veselje. Hvaležni smo naredili okrog

Ko so peli o majoliki, „od zunaj lepo pisani, od znotraj z vincem štrihani“, so poprijeli tudi drugi, pela je kar cela množica, še dekleta, ki so s svojimi krili in predpasniki pestrila mlado, v glavnem fantovsko družbo, so se pridružila.

Pesem je pred mlade duše in oči pričarala sončne gorice, trgatev, mošt, s sodi obložene kleti, vriskajoča pivska omizja s polnimi majolikami.

Še ko so se dijaki vzpenjali po stopniščih in se izgubljali v učeniško resnobo razredov in šolskih klopi, je v njihovih srcih dalje živela pesem in v mladih očeh so še vedno goreli v velikem odmoru prižgani kresovi.

2

Osmošolci so si umislili martinovanje posebne vrste: literarni večer.

Nastop je bil pozno popoldne v veliki gimnazijski dvorani v drugem nadstropju. Svoja dela so brali samo osmošolci, iz obeh razredov, A in B, na prireditve pa so bili vabljeni vsi, kot je razglašal velik lepak na oglasni deski v pritlični veži gimnazije.

Mlade pesnike in pisatelje je predstavljala osmošolka Mihajla, za začetek in sklep pa je zapel oktet Sraka.

Obisk je bil velik, tudi nekaj profesorjev je bilo navzočih. Profesor slovenščine je ob sklepu čestital vsem nastopajočim in izrazil zadoščenje in ponos, da je njihov profesor. Zaželel je mladim ustvarjalcem, da bi ostali zvesti lepi slovenski besedi in da bi z njo bogatili vse svoje rojake.

Morda je prav to priznanje opogumilo nastopajoče, ki so se po prireditvi zbrali v sobi gostišča „Pri treh ribnikih“, da so še tisti večer sklenili: „Za slovo od gimnazije bomo izdali almanah.“

Ko je oktet zapel Majoliko in so na koncu vsi zaploskali, se je iznenada dvignil pesnik Bogdan, ki je bil po mnenju profesorja slovenščine eden najbolj nadarjenih, in spregovoril:

„Nisem pevec, toda petje imam neskočno rad. Poseb-

no drage so mi naše narodne pesmi, če jih kdo zna zapeti s srcem, iz srca. Tako ste sedajle vi, moji dragi sošolci, zapeli Majoliko. Kar vidim jo pred seboj, lepo pisano, z žlahtnim vinom zlato in rdeče obarvano.

Dragi moji kolegi, ki ste danes z menoj brali svoje pesmi in črtice in ki boste skupaj z menoj izdali alma-

rodne. Kakor so jih nekoč peli njihovi predniki po vaseh, ob plesu, v pisanih narodnih nošah.

„Veste, kaj,“ je začela Mihajla, ko so vnovič sedli za mizo in se umirili, „ko smo plesali kolo, mi je prišlo na misel, da bi mi lahko ustanovili tudi folklorno skupino. Zase vem, da rada plešem stare narodne plesse.“

Stanko Janežič

4.

Na razpotju

Zgodbe iz študentskega življenja

nah, najbrž prvi take vrste na naši klasični gimnaziji, nekaj mi je ta hip stopilo v glavo in srce. Predlagam, da bi dali našemu almanahu naslov Majolika.“

„Majolika, Majolika, živela Majolika!“

Vsi so zaploskali in zakričali. Vzeli so kupice in začeli trkati. Eden je v hipu od nekod prinesel lepo okrašeno majoliko, jo napolnil z rdečim vinom in zapovrstjo so pili iz nje, s posebnim užitek. Potem so vstali, se objeli okrog ramen in še enkrat skupno zapeli:

„Majolka, bod pozdravljena, ker z vincem si napravljena. Majolka, majolka...“

Od zunaj lepo pisana, od znotraj z vincem štrihana. Majolka, majolka...“

Vsi so peli, tudi tisti, ki so imeli manj posluha. Tudi dekleta, ki so poleg oktetovcev spremljala mlade literate.

Iz sosedne sobe in veže je prihajal vse močnejši hrup. Staro in mlado je martinovalo. Nekdo je igral harmoniko, vedno več je bilo tistih, ki jim je v vino krščeni mošt stopil v pete in so se morali zavrteti.

Tudi gimnazijci so zaplesali. Fantje so si menjavali redkejša dekleta, potem pa so se rajši zvrstili v kolo, kjer je bil prostor za vse. In so ponovno zapeli. Stare na-

Pa tudi nekateri drugi, se mi zdi, imate veselje in tudi dar za to, posebno še tisti, ki ste z menoj zahajali na plesne vaje. Zakaj ne bi imela naša gimnazija tudi folklorne skupine, ki bi obnovila in gojila pristne narodne plesse, kot so jih plesali nekoč, ko so bili ljudje še bolj povezani med seboj. Kaj pravite na to?“

„Jaz te podpiram z vsem srcem,“ je takoj poprijel Bogdan.

„Jaz sem pripravljena sodelovati,“ je rekla visoka in lepa Dora iz B razreda. „Zelo rada plešem.“

„Tudi jaz bi se pridružila,“ je dodala Sonja, prva lepota A razreda.

Oglašali so se tudi drugi in pritrjevali.

„Mi smo osmošolci,“ je rekel Dušan. „Začeli bomo, če prav z majhnim številom, morda s štirimi, petimi pari. Za nami naj poprimejo in nadaljujejo drugi. In stvar se bo utrdila.“

„Ko bomo pripravljene,“ se je vnela tudi Zora, „bi lahko nastopili tudi na deželi. Ljudje bi nas z veseljem sprejeli.“

Ponovno so zapeli. In tudi zaplesali.

Ko so se vračali skozi park v mesto, jih je poleg lune na vedrem nebu spremljala pesem na ustnah in v srcu.

Družno so občutevali lepoto in srečo mladosti.

3

Kar vseh sedem se je odpravilo na obisk, šest fantov in eno dekle, Beata, ki je edina med osmošolkami pisala pesmi.

Svojega profesorja risanja in umetnosti so našli v ateljeju. Bil je priznan slikar in pripravljal je razstavo svojih pokrajinskih slik in portretov.

„Oprostite, gospod profesor, da motimo,“ so pozdravili, ko so vstopili v ne preveč velik, vendar dokaj svetel podstrešni prostor, ves obložen z dokončanimi in nedokončanimi slikami, stojali, škatlami za barve, čopiči.

„O, to so pa naši letošnji maturantje. Ste se prišli že poslavljat?“

„Tudi, na neki način,“ je v imenu vseh odgovoril Bogdan. „Vendar se na pravo slovo šele pripravljamo. Pred ločitvijo želimo izdati literarni almanah. In vas, gospod profesor, bi prosili za opremo. Pravzaprav bi vas prosili še za nekaj več. Radi bi, da bi nam izdelali portrete, ki bi v almanahu popestrili naše pesmi in črtice. Ali bi bilo to mogoče?“

„Pogumni ste, fantje, in veliko si upate.“

„Tudi eno dekle je med nami, gospod profesor,“ je dodal Milan.

„Beata, pesnica si? Nisem vedel,“ je profesor toplo pogledal svojo dijakinjo in šele zdaj opazil, da sam še vedno drži čopič v rokah in z njim pomahuje.

„Samo trenutek, prosim. Še nekaj potez napravim na tej sliki, pa se bomo pogovorili.“

Z občudovanjem so opazovali profesorja. Komaj zdaj so v njem spoznali umetnika. Dotlej je bil zanje le zanimiv in simpatičen profesor, posebej še zaradi sproščenega živžava med njegovimi urami. Z očmi so spremljali gibe njegove desnice, ki je s čopičem nežno nanašala zadnje odtenke barv in otožne topline na obrise jesenske pokrajine.

(Dalje prihodnjič)

TV AVSTRIJA — 1. in 2. SPORED

1. SPORED

Petek, 22. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 To so Firenze — 10.30 Velika šanža — 12.00 Beg iz miru — 13.00 Poročila — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Don Quixote — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Primer za dva — 21.20 Moda — 22.15 Šport — 23.14 Poročila.

Sobota, 23. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Sarah T. — 12.05 Nočni studio — 13.10 Poročila — 15.00 Pok in padec kot nastopač — 16.25 Secret Squirrel — 16.30 Walserski haingert — 16.55 Poglej točno — 17.00 Poročila — 17.05 Športni ABC — 17.30 skrivnostne globine — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dva krat sedem — 18.25 Heinz Con-

rads — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport (Evropsko prvenstvo 1984 v nogometu) — 22.55 Kot ugaja Bogu — 23.55 Poročila.

Nedelja, 24. junija:

10.30 Evropsko prvenstvo 1984 v nogometu — 12.00 Ura tiska — 13.00 Knjiga — partner otroka — 14.40 Funny Lady — 16.45 Tao tao — 17.10 Veter v rokah — 17.40 Helmi — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Šport — nogomet — 21.50 Nočni studio — 22.55 Čas za liriko — 23.00 Poročila.

Ponedeljek, 25. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonček — 10.00 Questa e Firenze — 10.30 Pok in padec kot nastopač — 11.50 Raji živali — 12.50 Na razpotju z Južno Tirolsko — 13.00 Poročila — 13.05 Evropsko prvenstvo v nogometu — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des

— 17.30 Boomer, potepač — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Hitreje, višje, močnejše — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 21.15 Ceste San Franciska — 22.05 Priče časa — 22.50 Poročila.

Torek, 26. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Renesansa v Avstriji — 10.30 Zlati časi — 11.20 Šport — 12.15 Avstrija v sliki — 12.40 Šiling — 13.00 Poročila — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Tudi veselje mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Peanuts — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Poročanje iz države — 21.16 Dediči — 22.50 Poročila.

Sreda, 27. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Tudi šala mora biti — 9.30 Francoščina — 10.00 Nevarno za kolesarja — 10.15 Sonce — 10.30 Romanca Charlesa in Diane — 12.00 Očet-

je Klamote — 12.15 Poročanje iz države — 13.05 Poročila — 17.00 Poročila — 17.05 Zvonček Kašperla — 17.30 Čebelica Maja — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pisarna, pisarna — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Nedelja... nedelja: Sarajevo 1914 — 20.20 Preden zaide sonce — 22.00 Diana — Ross special — 22.45 Poročila.

Četrtek, 28. junija:

9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ljudje in država — 10.00 To je Neapel — 10.30 Evropsko prvenstvo v nogometu — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 16.00 Nogomet — 17.00 Poročila — 17.05 Am, dam, des — 17.30 Levo od pingvinov — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Prosim k mizi — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Poročanje iz inozemstva — 21.15 Xander Vrupepp opravlja — 22.15 Nagrada Ingeborg Bachmannove 1984 — 23.15 Poročila.

TV LJUBLJANA — 1. in 2. SPORED

1. SPORED

Nedelja, 24. junija:

8.55 Poročila — 9.00 Živ Žav, — 9.50 Modro poletje — 10.20 Veliko mesto — 11.40 625 — 12.00 Ljudje in zemlja — 15.15 Priljubimo tipini — 15.50 Mosotvi — 16.20 Poročila — 16.25 Visok pritisk — 17.25 Alpe-Jadran — 18.10 Postaja Termini — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 19.55 EP v nogometu — 22.00 Športni pregled — 22.30 Poročila

Ponedeljek 25. junija:

18.05 Poročila — 18.10 Zgodbe iz Nepričave — 18.40 Pet minut za rekreacijo — 18.45 Pop godba — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 20.00 Terasa — 21.12 Studio 2 — 22.15 TVD II

Torek 26. junija:

18.00 Poročila — 18.05 Zgodbe o Poluhcu — 18.25 Republiška

revija Mladinskih Pevskih Zborov — Zagorje 84 — 18.55 Knjiga — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 20.00 Jenny — 21.20 Aktualno — 22.20 TVD II

Sreda 27. junija

18.20 Poročila — 18.25 Ciciban, dober dan — 18.40 Mozaik kratkega filma — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 19.55 EP v nogometu — finale — 22.05 TVD II

Četrtek, 28. junija:

18.00 Poročila — 18.05 Igrajmo se gledališče — 18.40 Delegatska tribuna — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 20.00 Tednik — 21.05 Kennedy — 21.55 TVD II

Petek, 29. junija:

18.10 Poročila — 18.15 Čez tri gore — 18.45 Modro poletje — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD I — 20.00 Modrost telesa — 20.55

Ne prezrite — 21.10 Marlowe — 22.05 TVD II — 22.20 Cestna zapora

Sobota, 30. junija:

16.00 Poročila — 16.05 Ciciban, dober dan — 16.20 Zgodbe o

Poluhcu — 16.35 Zgodbe iz Nepričave — 17.05 Modrost telesa — 17.55 Ženska za pultom — 18.45 Čudeži narave — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Kenny Rogers kot hazarder — 21.40 Zrcalo tedna — 22.00 Pop delavnica — 23.10 Poročila

Proslava ob 75-letnici SPD „Kočna“ v Svečah

Čas: nedelja, 24. junija 1984

Sporod:

ob 10.30 uri: koncert pihalnega orkestra jeseniških železarjev na vrtu koroških kulturnikov

ob 14.30 uri: slavnostna prireditev v kulturnem domu na Bistrici

Sodelujejo: Komorni moški zbor A. T. Linhart, Radovljica, folklorna skupina SPD „Trta“, Žitara vas, AGV Harmonie, Bistrica, mešani pevski zbor SPD „Bilka“, Bilčovs, tamburaši SPD Št. Janž, mešani pevski zbor Sveče, moški pevski zbor SPD Kočna.

2. SPORED

Sobota, 23. junija:

15.00 Politika ob petkih — 15.45 V sencih palač — 15.50 Dva krat sedem — 16.15 Na razpotju z Južno Tirolsko — 17.00 Proti vetru — 17.45 Kdo me hoče — 18.00 Tedenski pregled — 18.25 Šport — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Znanost aktualna — 20.15 Konec sveta — 21.45 Apropo film — 22.30 Poročila — 22.35 Vprašanja kristjanov — 22.40 Nasvidenje Lardate.

Nedelja, 24. junija:

9.00 Matineja — Njena starost je bila divjina — 9.45 End of the World — 15.00 Šport — 17.00 TV križanka — 17.45 Rockline — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Stvar za ljudskega odvetnika — 20.15 Romanca Charlesa in Diane — 21.50 Poročila — 21.55 Dinasty — 22.40 V sencih palač — Gugati punčke — 23.30 Poročila.

Ponedeljek, 25. junija:

17.30 Olympics go west — 18.30 Bonanza — 19.15 V sencih palač — 19.30 Čas v sliki — 20.15

Zlati časi — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Šiling — 22.05 Glava sladkorja — 23.30 Poročila.

Torek, 26. junija:

16.15 Ura vprašanj — 17.30 Orientacija — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V sencih palač — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Dallas — 21.00 Čas zasmehovalcev — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Club 2 — nato poročila.

Sreda, 27. junija:

16.15 Ura vprašanj — 17.30 Ljudje in država — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V sencih palač — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Nogomet — 22.00 Čas v sliki — 22.30 Kulturni žurnal — 23.15 Attersko jezero — 23.55 Poročila.

Četrtek, 28. junija:

16.15 Ura vprašanja — 17.30 Kaj bi lahko postal — 17.45 Tehnike likovne umetnosti — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Bonanza — 19.15 V sencih palač — 19.30 Dal dali — 21.00 Čas zasmehovalcev — 21.15 Čas v sliki — 21.45 Življenje ob jezeru — nato poročila.

PRIPOROČAMO VAM SLEDEČA FILMA TEDNA

Avstrijska TV 1, torek, 26. junija, ob 21.15 uri

Dediči

Po ideji Ericha A. Richterja. Charlie in Thomas prihajata iz različnih družbenih razmer, kljub temu ju združuje prijateljstvo, ki je zraslo iz tega, ker sta oba pogrešala pravo družinsko zavetje. To zavetje najdeti v nekem mladinskem klubu, ki pa mladince usmerja po določenih političnih načelih. Mladinca tega namena ne spoznata. Na neki prireditvi pride do spopada med to teroristično organizacijo in političnim nasprotnikom te organizacije.

Avstrijska TV 2, sobota, 23. junija, ob 20.15 uri

Konec sveta

Film prikazuje na dveh ravneh usodo Avstrije in vzdušje zadnjih dneh pred prvo svetovno vojno: atentat v Sarajevu, igra močnih, ki z napačnimi informacijami izvajajo prvo svetovno vojno. Na drugi ravni pa neki sodnik upa, da more z odkritjem pravih motivov za umor Ferdinanda rešiti svet pred drugo svetovno vojno. Vendar zgodovina „koraka“ mimo njegovih spoznanj in namenov.

DVOJEZIČNI OTROŠKI VRTEC

„NAŠ OTROK“ V CELOVCU

10. Oktobar-Straže 25/I

tel. 0 42 22 / 51 28 98

sprejema še prijave za celodnevni in poldnevni obisk otroškega vrtca v letu 1984/85. Starši se naj oglasijo pri vodstvu vrtca.

RADICELOVEC
Slovenske oddaje

Petek, 22. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz kulturnega življenja koroških Slovencev.

Sobota, 23. junija:

09.00—09.55 Voščila.

Nedelja, 24. junija:

07.05—07.35 Duhovni nagov — Voščila.

Ponedeljek, 25. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Koroški zbori.

• Celovec

Razstava slik Andreja Kosiča iz Gorice na Primorskem

Kraj: Mohorjeva, knjigarna v Celovcu

Razstava je prosto dostopna do 30. junija 1984 v poslovnem času knjigarne, možnost nakupa slik je dana.

Torek, 26. junija:

19.30—10.00 Domača zabavna glasba.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasba — Rdeče-rumeno-veleno.

Sreda, 27. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasba.

19.00—22.00 Srečanje pisateljev — Fresachu.

Četrtek, 28. junija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Ženski magacin.

PRIPOROČAMO VAM SLEDEČA FILMA TEDNA

Ljubljanska TV 1, ponedeljek, 25. junija, ob 20. uri

Terasa

Znani pisec in gledališki kritik Jovan Hristić je želel v drami „Terasa“ izpovedati usodo treh mladih ljudi, na pragu srednjih let, ki se prvič v življenju znajdejo v težkem življenjskem položaju. Trojica preživlja poletje v stari hiši na nekem dalmatinskem otoku. Kmalu se pokaže, da zakon med Eto in Vladotom ni ravno idealen. Tretji član počitniške družbe je zdravnik Ivan, ki kot edini ve, da je mlada žena Eta neozdravljivo bolna.

Ljubljanska TV 2, petek, 29. junija, ob 22.20 uri

Cestna zapora

Film pripoveduje o tovornjaku, ki na svoji vožnji, nekakšnem begu, prepotuje dobršen del Amerike, se srečuje z najrazličnejšimi ovirami in ljudmi in na svoji vožnji, polni nevarnosti, postane majhen narodni junak. Film ne izstopa iz serije tovrstno zasnovanih filmov, čeprav je v nekaterih elementih in socialnih poudarkih svež in zaradi tega zanimiv.

2. SPORED

Nedelja, 24. junija:

9.00 Oddaje za JLA — 16.45 Norma — 18.25 Dokumentarna oddaja — 19.10 Na štirih kolesih — 19.30 TVD — 20.00 Diamant na nebu — 20.50 Včeraj, danes, jutri — 21.10 Kukarača

Ponedeljek, 25. junija:

17.55 TVD — 18.15 Medvedek Uško — 18.30 Rdeča Kapica — 18.45 Glasba za Cicibane — 19.00 Telesport — 19.30 TVD — 20.00 Znanost — 20.50 Poročila — 20.55 Hit meseca — 21.45 Jenny

Torek, 26. junija:

17.55 TVD — 18.15 Mali svet — 18.45 Zabavnoglasbena oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Folk para — 20.45 Žrebanje lota — 20.50 Po poteh svobode — 21.35 Poročila — 21.40 Jazz v studiu — 22.25 Knjige in misli

Sreda, 27. junija:

17.55 TVD — 18.15 Gusarji kapitana Kavla — 18.45 Festival obdonavskih dežel — 19.30 TVD — 19.45 Premor — 20.00 Filmoskop — 22.15 Poročila — 22.20 Glasbena dogajanja — 23.05 Povedi in sledi

Četrtek, 28. junija:

17.55 TVD — 18.15 Pešec v avtomobilu — 18.45 Mali, veliki svet — 19.30 TVD — 20.00 Umetniški večer — 22.30 Poročila

Petek, 29. junija:

17.55 TVD — 18.15 Majske igre 83 — 18.35 Glasbene mladike — 19.30 TVD — 20.00 Koncert jugoslovanskih opernih prvakov — 20.45 Poročila — 20.50 Krleža v video-medijih — 21.45 Nočni kino: Sončni zahod

Sobota, 30. junija:

16.55 Menihovo pokrivalo — 18.00 Po Titovih poteh — 19.00 Slovenska ljudska glasbila in godci — 19.30 TVD — 20.00 V družbi... — 20.30 Feljton — 21.15 Poročila — 21.20 Športna sobota — 21.45 Kdo je ubil Kennedyja — 22.40 Poezija

• Rebrca

TEDEN MLADIH UMETNIKOV

Iz organizacijskih razlogov je teden preložen na drug termin: od ponedeljka, 30. 7., do sobote, 4. 8. 1984.

Kraj: mladinski center na Rebrci

Prireditelja: Krščanska kulturna zveza in Mladinski center na Rebrci. Vsi, ki bi radi sodelovali naj se že sedaj prijavijo!

PRIREDITVE

● **Dunaj****Dunajski krožek**

Čas: petek, 22. junija, ob 19. uri

Kraj: gostilna Weidinger, Danhausergasse 3, Dunaj

Spored: skupna večerja; Jani Oswald, izdajatelj mladja: Razvoj mladja in notranja podoba revije; referat z diskusijo; družabni del

RAZPIS

POLETNA PLESNA ŠOLA 1984 — LJUBLJANA

Prireditelj: Zveza kulturnih organizacij Slovenije

Čas: od 25. junija do 7. julija 1984

Kraj: Srednja šola za glasbeno, baletno in izobraževanje, Vegova 7 in ŠPK Kazina, Trg osvoboditve 1 — v Ljubljani

Poletna plesna šola je namenjena mentorjem oz. vodjem plesnih skupin, plesnim pedagogom, koreografom, učiteljem telesne vzgoje, vodjem folklornih skupin, učencem baletnih šol, plesalcem, igralcem, režiserjem...

Prijave sprejema do 20. junija
Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Kidričeva 5, v Ljubljani.

● **Celovec**

Slovensko planinsko društvo Celovec vabi na

IZLET V BOSANSKE GORE

v času od srede, 25. do nedelje, 29. julija 1984. Z izletom bo povezan ogled Sarajeva in zgodovinskih krajev NOB ter vzpon na najvišji vrh Bosne in Hercegovine, Maglič (2386 m).

Kdor se hoče udeležiti tega izredno zanimivega izleta, prenakáže na konto Slovenskega planinskega društva Celovec 33134 pri Zvezi slovenskih združenj v Celovcu znesek v višini 300.— šilingov. Nadalje je pogoj za udeležbo plačana članarina za tekoče leto. V slučaju, da še ni plačana jo lahko hkrtati prenakážete na zgornji konto.

Ta atraktivni izlet so nam omogočili planinci Planinske sekcije Avto-Celje, s katerimi ima naše društvo prirčne prijateljske stike. Rok prijave je do 30. junija 1984.

● **Celovec****PREDAVANJE:**

„Problemi zaščite narave in kulturne dediščine“

Prireditelj: Slovensko kulturno društvo v Celovcu

Čas: petek, 22. junija 1984, ob 20. uri

Kraj: dvorana Slomškovega doma, 10.-Oktober-Str. 25, v Celovcu

Referent: Matjaž Puc, sodelavec Zavoda za zaščito narave

● **Globasnica****Nogometni turnir in veselica**

Prireditelj: Katoliška mladina Podjuna

Čas: sobota, 7. julija, ob 9. uri

začetek turnirja na nogometnem igrišču v Globasnici

ob 20. uri: podelitev nagrad in veselica pri Šoštarju

Sodelujejo moštva farnih skupin iz Roža in Podjune

Na sporedu so še: dekliski nogomet in streljanje enajstmetrovk

Za ples igra:

PLANINSKI SEKSTET

● **Škocijan****Kresovanje**

Prireditelj: SPD „Vinko Poljanec“ v Škocijanu

Čas: sobota, 23. junija, ob 20.30 uri

Kraj: pri gostilni Picej na Žamanjah

Sodelujejo: ansambel „Korenika“ iz Šmihela, folklorna skupina SPD „Trta“ iz Žitare vasi, MoPZ „Vinko Poljanec“

● **Št. Primož**

Spominska proslava ob 80-letnici rojstva Wernerja Berga

Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu

Čas: nedelja, 1. 7., ob 20. uri

Kraj: kulturni dom Št. Primož

Spored: MePZ „Danica“ Slavnostni govor: dir. Mirko Srienč.

Film o umetniku Wernerju Bergu. Istočasno je razstava umetniških del, ki so v lasti domačinov.

● **Škocijan****Koncert**

Čas: nedelja, 24. junija, ob 20. uri

Kraj: farna cerkev v Škocijanu

Nastopajo: Stanko Praprotnik — trobenta, Božidar Lotrič — pozavna, Joža Kobal — orgle

● **Pliberk-Komelj****Srečanje pri Štibarju**

Čas: nedelja, 1. julija 1984

Kraj: na Komlju pri Pliberku

Odhod: ob 8. uri: peš od Doba k Štibarju. Tam bo ob 11.30 uri maša; nato zabavni spored za otroke in odrasle.

Sodelujejo: ansambel „Energija“, kantavtorica Mateja Kolež-

nik, lutke KPD „Šmihel“, otroške skupine s plesi, z igrami in zabavo

Za jed in pijačo je poskrbljeno!

Prireditelj: Katoliška mladina Pliberk-Žvabek-Suha-Vogrče, Živinorejska zadruga, Pliberški časopis, Krščanska kulturna zveza in KPD „Drava“ v Žvabeku

● **Dom v Tinjah**

Od sobote, 23. 6., do nedelje, 24. 6.,

Romarsko potovanje v Altötting, Dachau, München in Oberndorf

Za župnije: Dobrla vas, Žitara vas, Galicija, Apače, Šmarjeta, Glinje, Borovlje, Kapla ob Dravi, Št. Janž, Sveče, Podgorje, Št. Jakob, Rožek in Lipa

Od ponedeljka, 25. 6., ob 10. uri do petka, 29. 6., do 13. ure

Kooperacija in vodstvo v izobraževanju odraslih

Seminar za vodilne sodelavce v izobraževanju odraslih

Vodi: prof. dr. Ottfried Selg, Augsburg

GALERIJA TINJE: Razstava del Vere Trstenjak-Jovičič — „Olja“

OBIŠČITE WERNER BERGOVO GALERIJO V PLIBERKU! Odprta je dnevno od 10. do 12. ure ter od 16. do 18. ure.

● **Vpisovanje v glasbeno šolo****Oddelok Celovec**

torek, 26. junija 1984, ob 17.00

v Provincialni v Celovcu

Rož — Gure

petek, 29. junija 1984, ob 15.00

v društveni sobi v Št. Jakobu (k vpisu naj pridejo tudi zainteresirani iz Loč in Bač)

ob 16.00

v stari ljudski šoli v Svečah

ob 17.00

v društveni sobi nad Posojilnico v Št. Janžu

ob 18.00

v društveni sobi nad Posojilnico v Bilčovsu

Podjuna

petek, 29. junija 1984, ob 15.00

v ljudski šoli v Globasnici

ob 16.00

v farnem domu v Šmihelu

ob 17.00

v Posojilnici v Pliberku (Vogrče, Božji grob)

● **Borovlje****10-letnica Ansambla Drava**

Kraj: Cingelc na Trati

Čas: nedelja, 8. julija ob 14.30

Nastopajo: Ansambel Drava v treh zasedbah, Trio Oraže, Mladinski zbor Borovlje, Moški zbor SPD „Borovlje“ in kot gost Mešani zbor SPD „Bilka“ Bilčovs.

Navrh družabno srečanje.

**Heimisch an unseren Stauseen:
Der Eisvogel.**

Donau, Inn, Enns

Der Eisvogel: Blau glitzerndes Juwel heimischer Gewässer. Kaum je sichtbar, höchstens im Winter an Eislöchern, stürzt er sich wie ein Torpedo ins Wasser, um kleine Fische zu fangen.

Wenig größer als ein Spatz, benötigt er dennoch viel Nahrung. Er brütet daher nur an gesunden Flüssen und Seen. Verschmutztes Wasser kann er aus einem weiteren Grund nicht ertragen: Beim Fischen verliert sein Gefieder die Wasserfestigkeit.

Verbund.

Wir sorgen nicht nur für den Strom.

Den Eisvogel gibt's als Farb-Gratisposter. Verbund-Pressabteilung, Rudolfsplatz 13a, 1010 Wien

Globasnica brez poraza v 1. razred

Moštvo bivšega trenerja SAK, Franca Gostenčnika je letos zgubilo samo dve tekmi — obe proti Globasnici. V nedeljo so Globašani premagali na zadnji prvenstveni tekmi — še najhujšega konkurenta iz Metlove in tako brez poraza osvojili naslov prvaka. Globasnica je vodila vso sezono na lestvici in bila zrelejša in boljše moštvo kot Metlova. Z istim moštvom bodo Globašani gotovo tudi v 1. razredu šteli med favorite.

Novopečeni prvak (od leve na desno): Lintsche, predsednik Harrich, Wölbl, Micheu, kapetan Dlopst, Medvoz, Butej, Vauče, sekcijski vodja Miklau, blagajnik Fertschnig, trener Štekl; prva vrsta: Fera, Gallo, Schatz, Wutte, Kowatsch, Hutter, Petek. — Desno: Tudi SAK je prispeval k osvojitvi prvega mesta. Igralca SAK Butej in Fera sta igrala v pretekli sezoni v Globasnici. Se bosta zopet vrnila k SAK?

Bo Šmihelčan Stanko Blažej nehal igrati nogomet?

Šmihel — Blatograd 5 : 4 (2:1)

Šmihel, 150 gledalcev
Sodnik: Oberwurzer (odličan)

Postava: Verhnjak 2, Andrej 3, Šuler 3, H. Krausler 5, W. Krausler 4, Blažej 3 (60. min. Hober 3), Lopinsky 4, Kadisch 5, Buchwald 4, Vauče 4, Krištof 5 (90. min. Obrietan);

Strelci: Vauče (23. min.), Buchwald (42. min.), Krištof (55. min. in 70. min.) in Hober (89. min.) oz. Köstenbaumer (44. min., 56. min., 78. min. prosti strel in 83. min.)

Zadnja tekma te sezone je bila presenetljivo hitra in zanimiva. Igralci so se borili za vsak centimeter in tudi vroče popoldanske sonce ni moglo izčrpati obeh moštev. Šmihelčani so bili predvsem v napadu dokaj dobro razpoloženi, kar je razvidno tudi iz tega, da so zadeli kar petkrat v mrežo. V obrambi je imel tokrat precej črn dan vratar Franc Verhnjak, kateremu je igralec in trener Köstenbaumer od petih prostih strelav „obe-

sil“ kar 3 v mrežo. Šmihelškemu moštvu se je v tej tekmi videlo, da je šele proti koncu prvenstva doseglo višek forme, ker so bili prej nekateri igralci poškodovani in se tako moštvo ni moglo vigrati. Čeprav je pri Šmihelu trenutno vse v najboljšem redu, hočeta Stanko Blažej in Andrej končati svojo „kariero“.

Po tekmi je ocenil igralec-trener Köstenbaumer Šmihelčane takole:

„Igra Šmihela mi je zelo ugajala. Predvsem napadalca Krištof in Buchwald sta zelo nevarna in tako za moštvo izredno važna. Obramba je kazala precejšnje pomanjkljivosti, lahko je proti njej igrati. Čeprav mi je uspelo dati tri gole s prostimi strelci, vratar ni slab, imel je pač slab dan. Zmaga Šmihela je bila pa na vsak način zaslužena.“

spal pravzaprav nenevaren strel.

S popolno ofenzivo ob začetku drugega polčasa so Globašani potem odločili tekmo. Najboljši igralec Christian Wölbl je neumorno skrbel za številne napade na vrata Metlovčanov, ki so se le več z zadnjimi močmi branili. V najkrajšem času so dali Globašani dva gola in s tem končno zlomili gostom tilnik. Čeprav je metlovska obramba prav posebno pazila na režiserja globaške igre Wöblja, je tudi on dal svoj gol in s tem postal s 37 goli najboljši strelca na Koroškem in to s samo 18 tekmami. Metlova se je izkazala kot športno moštvo, nerazumljivo pa je bilo, da Globasnici pred tekmo ni čestitala k osvojitvi prvega mesta. Po tekmi veselje med igralci in gledalci ni našlo konca. S sektorjem in pivom so vsi globoko v noč praznovali ta za Globasnico gotovo veliki uspeh.

Globasnica — Metlova 7 : 4 (2:3)

Globasnica, 500 gledalcev
Sodnik: Christian Ruch (poprečen)

Postava: Wutte 1, Medvoz 5, Hutter 0 (10. min. Fera 3), Micheu 4, Kowatsch 3, Gallo 4, Dlopst 5, Vauče 2, Petek 4, Butej 3 (54. min. Schatz 4), Wölbl 6

Strelci: Dlopst (37. min. in 55. min.), Gallo (45. min.), Vauče (47. min.), Wölbl (72. min.), Petek (75. min.), Schatz (80. min.) oz. Krajger (9. min.), Jehart (18. min.), Sadjak (45. min.) in Lamprecht (90. min. ednajstm.)

Gostje iz Metlove so pričeli tekmo v nedeljo zelo podjetno, hoteli so zmagati vsaj še to zadnjo tekmo in tako dokazati, da so enakovredno moštvo.

Sprva jim je to tudi uspelo. V 20. minuti so vodili s krepko pomočjo vratarja Wutteja, že 2 : 0. Šele proti koncu polčasa so se domačini počasi zresnili in začeli igrati bolj učinkovito. Wölbl, Dlopst in Petek so krepko pritisnili v napadu in so do polčasa skrajšali na 2:3. Pri tretjem голу Metlove je globaški vratar zopet nesrečno za-

Selani so se poslovili s porazom — v podligi se bodo morali bolj potruditi

Sele : Maria Rojach 2 : 7 (2:2)

Sele, 100 gledalcev
Sodnik: Kreuzweger (dober)

Postava: Užnik 2, G. Hribernik 2 (46. min. N. Hribernik 2), Hrovatič 3, A. Dovjak 2, Čertov 2, Oraže 4, Golec 3, Falle 2, N. Olip 3, Travnik 4, A. Čertov 3 (46. min. F. Dovjak 2).

Strelci: Oraže (26. min.) in Hrovatič (35. enajstm.) oz. Muggi (44. min., 52. min., 65. min., 72. min.) in Roscher (21. min., in 73. min.)

Pred le pičlim številom gledalcev je zadnji na lestvici iz Labotske doline krepko zasolil prvenstveno praznovanje novega prvaka prvega razreda. V prvem polčasu so Selani igrali še dobro, akcije so potekale hitro in povezano, novinec v moštvu, šestnajstletni Aleksander Čertov, Hrovatič in Travnik so dobro organizirali

igro Selanov. Najnevarnejši Selan, Ridovc Nanta Travnik je imel v prvih 15-ih minutah odlične priložnosti, pri katerih je bilo težje zgrešiti kot zadeti v gol. Kot je v nogometu, se je to tudi maščevalo. V dveh protinapadih, pri katerih vratar Užnik ni zapustil najboljšega vtisa, so gostje dali dva gola. Imeli so še nekaj lepih priložnosti, toda sreča in Hrovatič, ki je očitno — namesto Užnika — branil v голу, so pred polčasom, onemogočili nadaljnje zadetke.

V drugem polčasu so potem domačini popolnoma propadli. Nerazumljivo je bilo, da je trener Fera vzel iz igre mladega Čertova in da je poslal Hrovatiča v sredino, kjer se je bolj bal za noge kot da bi skušal

Z zmago, ali tudi ne, so se Selani hoteli preteklo soboto posloviti od prvega razreda, kjer so gostovali le kratko leto. Zadnji na lestvici, moštvo iz Maria Rojacha, se je hrabro boril in popolnoma zaslužno odnesel obe točki iz stadiona pod Košuto. Poraz proti zadnjemu je le nekoliko zmanjšal veselje navijačev, ki so pričakovali lepše slovo. Praznovanje po tekmi je bilo temu primerno bolj žalostno, igralci in gledalci so bili že z zaskrbljenimi mislimi v podligi.

preigrati nasprotnika. Maria Rojach je dajal gol za golom, selski branilci, vključno nesigurnega vratarja Užnika, so opazovali napade nasprotnika. Poraz bi izpadel še višje, če

se ne bi Labotčani nekoliko sramežljivo zadovoljili z zmago v tej višini. Po tej igri so bili vsi enega in istega mnenja: s takšno igro v podligi ne bo lahko kruha rezati.

Zgodovinski razvoj nogometne sekcije DSG Sele

Ustanovitev sekcije je bila leta 1974. Poprej so nogometaši sicer igrali že nekaj let prijateljske tekme, a v prvenstvo se še niso vključili. Nekaj igralcev je igralo pri SAK. Jeseni leta 1974 so Selani prvič sodelovali pri nogometnem prvenstvu Koroške nogometne zveze. Vodja sekcije in generalni „manager“ je bil Flori Dovjak. Prvo leto so zasedli Selani peto mesto, kar je za novinca kar zadovoljivo. V sezoni 1975/76 sta igrala skupaj v isti ligi, namreč v skupini E drugega razreda, SAK in Sele in obe tekmi sta se končali neodločeno, namreč 2:2. SAK se je prav tisto leto povzpela razred višje. Sezona 1976/77 ni bila najbolj uspe-

šna. Na končni lestvici so selski nogometaši zasedli 6. mesto. V sezoni 1977/78 so bili Selani premeščeni v drugo skupino, kjer so se kar znašli in zasedli v končni lestvici zelo dobro 3. mesto, kar je bila najboljša uvrstitev do takrat. Sezona 1978/79 je bila za Selane zelo uspešna. V selskem moštvu so tudi igrali legionarji Dušan Mohorčič, Grozde Toševski in vratar Žarko Marič. Na koncu prvenstva je primanjkovala Selanom samo 1 točka za doseg cilja. Skorajda so že dosegli prvo mesto, a še ni bilo tako daleč.

In kot se ponavadi zgodi, sledi dobri sezoni slabša. Selani so še vedno žalovali

za izgubljeno šanso in se v sezoni 1979/80 niso mogli prav uveljaviti.

Poleti 1981 so si funkcionarji mislili, da bo sprememba zraka prijela moštvu. Odločili so se, da poskusijo eno leto tekrovati v drugem razredu G, skupaj z Globasnico in moštvi iz Labotske doline. Upali so, da bodo mogli doseči prvenstvo. A po dobrem začetku so padli nogometaši na tla realnosti, izgubljali tekmo za tekmo in končno dosegli le 7. mesto. To je bila sploh najslabša uvrstitev v desetletni zgodovini nogometa v Selah. Poleti leta 1982 pa so funkcionarji storili odločilen korak, ki se je v zadnjih dveh letih

izkazal zelo posrečen. Za trenerja je prišel v Sele bivši igralec SAK, Jože Fera. Poleg tega smo poskusili srečo enkrat brez legionarjev. Prav tokrat je bil uspeh. Po dolgem dvoboju z Bistrico v Rožu so bili Selani uspešnejši in zmagali prvenstvo 1982/83 v drugem razredu E. Dodeljeni so bili v skupino D prvega razreda, skupaj z Železno Kaplo, Sinčo vasjo, Labotom, Žitaro vasjo, Šmarjeto, Klopince in Tinjami. Sezonski cilj je bilo mesto med prvimi šestimi. Kot velik uspeh smo si že smatrali mesto v srednjem polju 1. razreda. A proti pričakovanju je šlo bolje. S pomočjo legionarjev Toneta Hrovatiča, Marjana Goleca in Matjaža Jakopiča je moštvo od prvega kola naprej bilo v osredju lestvice. Ob koncu jesenske sezone so Selski nogometaši zasedali 3. mesto z eno točko zaostanka. Dobra vigradna sezona pa je prinesla nepričakovan uspeh. Posebno je treba omeniti, da moštvo vigradi na domačem igrišču ni oddalo nobene točke in je premagalo vse neposredne nasprotnike. V dveh letih torej podvig iz drugega razreda v podligo. Edinstven uspeh za DSG Sele-Zell.